31976L0211

21.2.1976 ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ L 46/1

SMĚRNICE RADY

ze dne 20. ledna 1976

o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zhotovení některých výrobků v hotovém balení podle hmotnosti nebo objemu

(76/211/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

vzhledem k tomu, že ve většině členských států jsou podmínky pro uvádění výrobků v hotovém balení na trh předmětem závazných předpisů, které se v jednotlivých členských státech liší, a tím omezují obchod s takovými hotovými baleními; že tyto předpisy proto musí být sblíženy;

vzhledem k tomu, že k umožnění správné informovanosti spotřebitelů by měl být předepsán způsob značení na hotovém balení, kterým se udává jmenovitá hmotnost nebo objem výrobku obsaženého v hotovém balení;

vzhledem k tomu, že je rovněž nutné vymezit přípustné záporné chyby obsahu hotových balení a že by měla být definována referenční metoda pro odpovídající kontrolu, aby byla usnadněna kontrola souladu hotových balení s předpisy;

vzhledem k tomu, že článek 16 směrnice Rady 71/316/EHS ze dne 26. července 1971 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se společných ustanovení pro měřicí přístroje a pro metody metrologické kontroly [3], naposledy pozměněné aktem o přistoupení [4], stanoví, že harmonizace požadavků na prodej některých výrobků, zejména pokud jde o měření a značení hotově balených množství, může být upravena samostatnými směrnicemi;

vzhledem k tomu, že příliš rychlá změna prostředků pro určování množství, které jsou stanoveny vnitrostátními právními předpisy, a organizování nových systémů kontroly, jakož i přijetí nového systému měření, by pro některé členské státy mohly představovat potíže; že by proto mělo být těmto členským státům poskytnuto přechodné období, jež by však nemělo dále bránit obchodování s těmito výrobky uvnitř Společenství a provádění této směrnice v ostatních členských státech by tím nemělo být dotčeno,

[1] Úř. věst. C 48, 25.04.1974, s. 21.
[2] Úř. věst. C 109, 19.09.1974, s. 16.
[3] Úř. věst. L 202, 06.09.1971, s. 1.
[4] Úř. věst. L 73, 27.03.1972, s. 14.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje hotová balení obsahující výrobky, s výjimkou těch, na které se vztahuje směrnice Rady 75/106/EHS ze dne 19. prosince 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zhotovení některých kapalných výrobků v hotovém balení podle objemu [1], jež jsou určeny k prodeji ve stálých jednotkových jmenovitých množstvích, která

— jsou rovna hodnotám předem určeným balírnou,

— jsou vyjádřena v jednotkách hmotnosti nebo objemu,

— nejsou menší než 5 g nebo 5 ml a větší než 10 kg nebo 10 l.

Článek 2

1. Hotovým balením ve smyslu této směrnice je kombinace výrobku a individuálního obalu, do kterého je výrobek hotově zabalen.

2. Výrobek je hotově zabalen, pokud je umístěn do jakéhokoli druhu obalu bez přítomnosti kupujícího, přičemž množství výrobku obsažené v obalu má předem stanovenou hodnotu a nelze je změnit, aniž by obal byl buď otevřen, nebo podroben zjevné úpravě.

Článek 3

1. Hotová balení, která lze označit značkou EHS uvedenou v bodě 3.3 přílohy I, jsou ta, která splňují požadavky této směrnice a její přílohy I.

2. Hotová balení musí být podrobena metrologické kontrole za podmínek uvedených v bodě 5 přílohy I a v příloze II.

Článek 4

1. Všechna hotová balení uvedená v článku 3 musí být v souladu s přílohou I opatřena údajem o hmotnosti nebo objemu výrobku označovaným jako „jmenovitá hmotnost obsahu“ nebo „jmenovitý objem obsahu“, které musí být v hotovém balení obsaženy.

2. Hotová balení, která obsahují kapalné výrobky, musí být označena uvedením jmenovitého objemu obsahu, a hotová balení, která obsahují jiné výrobky, musí být označena uvedením jmenovité hmotnosti obsahu, pokud není stanoveno jinak obchodními zvyklostmi nebo vnitrostátními předpisy totožnými ve všech členských státech nebo pokud není stanoveno jinak předpisy Společenství.

3. Nejsou-li obchodní zvyklosti nebo vnitrostátní předpisy pro určitou kategorii výrobků nebo pro určitý typ hotových balení stejné ve všech členských státech, musí být na takových hotových baleních uvedeny alespoň metrologické informace odpovídající obchodním zvyklostem nebo vnitrostátním předpisům platným v zemi určení.

4. Do doby uplynutí přechodného období, po které je ve Společenství dovoleno používat britské jednotky měření, které jsou uvedeny v příloze II směrnice Rady 71/354/EHS ze dne 18. října 1971 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se jednotek měření [2], ve znění aktu o přistoupení, musí údaj o jmenovité hmotnosti nebo jmenovitém objemu obsahu vyjádřený v jednotkách měření SI podle článku 3.1 přílohy I této směrnice, pokud to vyžaduje Spojené království nebo Irsko, být na jejich státním území doprovázen uvedením odpovídající hodnoty v britských (UK) jednotkách měření vypočítané na základě těchto převodních součinitelů:

1 g = 0,0353 unce (avoirdupois),

1 kg = 2,205 libry,

1 ml = 0,0352 objemové unce,

1 l = 1,760 pinty nebo 0,220 galonu.

Článek 5

Členské státy nesmějí odmítnout, zakázat nebo omezit uvádění na trh hotových balení, která splňují požadavky této směrnice a vyhoví při kontrolách podle požadavků stanovených v této směrnici, z důvodů týkajících se značení, které na nich musí být uvedeno podle této směrnice, stanovení jejich objemu nebo hmotnosti nebo metod, kterými byla hotová balení měřena nebo kontrolována.

Článek 6

Změny nezbytné k přizpůsobení požadavků příloh I a II této směrnice technickému pokroku se přijímají postupem stanoveným v článcích 18 a 19 směrnice 71/316/EHS.

[1] Úř. věst. L 42, 15.02.1975, s. 1.

[2] Úř. věst. L 243, 29.10.1971, s. 29.

Článek 7

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18 měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Odchylně od odstavce 1 smějí Belgie, Irsko, Nizozemsko a Spojené království mohou odchylně od odstavce 1 odložit provedení této směrnice a jejích příloh nejpozději do dne 31. prosince 1979.

3. Po dobu, po kterou není tato směrnice uplatňována v některém z členských států, nesmí tento členský stát zavést přísnější kontrolní opatření týkající se množství obsažených v hotových baleních, která spadají do oblasti působnosti této směrnice a která pocházejí z jiných členských států, než jsou kontrolní opatření platná ke dni přijetí této směrnice.

4. Po tutéž dobu musí členské státy, které provedou tuto směrnici, přijímat hotová balení, která pocházejí z členských států využívajících odchylky podle odstavce 2 a která jsou v souladu s bodem 1 přílohy I a přílohou III této směrnice, i když nejsou opatřena značkou EHS uvedenou v bodě 3.3 přílohy I, na stejném základě a za stejných podmínek jako hotová balení, která splňují veškerá ustanovení této směrnice.

5. Kontroly uvedené v příloze I bodě 5 provádějí příslušné orgány členského státu určení, jestliže jsou hotová balení vyrobená mimo Společenství dovážena na území Společenství v členském státě, který dosud neprovedl směrnici v souladu s požadavky tohoto článku.

6. Členské státy zajistí, aby bylo Komisi sděleno znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. ledna 1976.

Za Radu

předseda

G. THORN

PŘÍLOHA I

1. CÍLE

Hotová balení, na která se vztahuje tato směrnice, musí být zhotovena takovým způsobem, aby kompletní balení splňovala následující požadavky:

1.1 skutečný obsah nesmí být v průměru menší než jmenovité množství obsahu;

1.2 poměrná část hotových balení, která mají větší zápornou chybu, než je přípustná záporná chyba uvedená v bodě 2.4, musí být pro dávky hotových balení dostatečně malá, aby byly splněny požadavky zkoušek uvedených v příloze II;

1.3 žádné hotové balení, které má zápornou chybu větší, než je dvojnásobek přípustné záporné chyby uvedené v tabulce v bodě 2.4, nesmí být opatřeno značkou EHS podle bodu 3.3.

2. DEFINICE A ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

2.1 Jmenovité množství (jmenovitá hmotnost nebo jmenovitý objem) obsahu hotového balení jsou hmotnost nebo objem uvedené na hotovém balení, tj. takové množství výrobku, o kterém se předpokládá, že je v hotovém balení obsaženo.

2.2 Skutečný obsah hotového balení je množství (hmotnost nebo objem) výrobku, které hotové balení ve skutečnosti obsahuje. Při všech operacích kontroly množství výrobků uvedeného v jednotkách objemu musí být hodnoty, které se použijí jako skutečné hodnoty obsahu, měřeny při teplotě 20 °C nebo na tuto teplotu upraveny, bez ohledu na to, při jaké teplotě se uskutečňuje balení nebo kontrola. Toto pravidlo však neplatí pro zmrazené nebo za zchlazené výrobky, jejichž množství je uvedeno v jednotkách objemu.

2.3 Záporná chyba hotového balení je množství, o které jsou skutečné obsahy hotového balení menší než jmenovité množství obsahu.

2.4 Přípustná záporná chyba obsahu hotového balení se stanoví podle následující tabulky, ve které jsou výrobky rozděleny do dvou tříd („A“ a „B“), jak je stanoveno dále v bodech 2.5 a 2.6, podle svých fyzických vlastností nebo postupů, kterým byly podrobeny při balení, a podle hodnot jmenovitých množství obsahu.

Jmenovité množství obsahu Q_n, V gramech nebo mililitrech	Přípustné záporné chyby			
	Třída „A“		Třída „B“	
	jako % Q_n	g nebo mL	jako % Q_n	g nebo mL
nad 5 a méně než 25	-	-	9	-
od 25 do 50	4,5	-	9	-
od 50 do 100	-	2,25	-	4,5
od 100 do 200	2,25	-	4,5	-
od 200 do 300	-	4,5	-	9
od 300 do 500	1,5	-	3	-
od 500 do 1 000	-	7,5	-	15
od 1 000 do 10 000	0,75	-	1,5	-

Při používání tabulky se hodnoty přípustných záporných chyb uvedené v tabulce v procentech po převedení na jednotky hmotnosti nebo objemu zaokrouhlí nahoru na nejbližší desetinu gramu nebo mililitru.

2.5 Následující výrobky se považují za výrobky třídy „A“:

a) výrobky, které jsou tuhé nebo jejichž nalévání ve fázi prodeje je obtížné, které ale mohou být zhotoveny jako dostatečně tekuté v průběhu balení a které neobsahují žádné zjevné tuhé nebo plynné částice a jejichž balení může být provedeno jako jedna operace;

b) výrobky v práškovém provedení;

c) výrobky složené z kusů, zlomků nebo zrn, jejichž jednotková hmotnost není větší než jedna třetina přípustné záporné chyby, která odpovídá jmenovité hmotnosti obsahu hotového balení ve sloupci třídy „A“ tabulky v bodu 2.4;

d) pastovité výrobky, které se snadno roztírají,

pokud tyto výrobky, když už byly jednou zváženy nebo zabaleny, nejsou již předmětem dalšího zpracování, nebo jsou předmětem pouze takového zpracování, při kterém se nemění skutečné množství obsahu.

2.6 Všechny výrobky, které nespadají do třídy uvedené výše v bodě 2.5, patří do třídy „B“. Výrobky dále uvedené se rovněž považují za výrobky, které patří do třídy „B“:

a) kapalné výrobky;

b) výrobky v hotovém balení, jejichž jmenovitá hmotnost nebo jmenovitý objem obsahu jsou menší než 25 g nebo 25 ml;

c) výrobky jejichž reologické vlastnosti (např. tekutost nebo viskozita) nebo hustota při proudění nemohou být použitím vhodných technických prostředků udržovány dostatečně konstantní.

3. NÁPISY A OZNAČENÍ

Veškerá hotová balení zhotovená podle této směrnice musí být opatřena na svém obalu dále uvedenými označeními umístěnými tak, aby byla neodstranitelná, snadno čitelná a viditelná na hotovém balení při běžných podmínkách jeho obchodní úpravy:

3.1 jmenovité množství (jmenovitá hmotnost nebo jmenovitý objem) obsahu vyjádřené v kilogramech, gramech, litrech, centilitrech nebo mililitrech a označené číslicemi, které jsou alespoň 6 mm vysoké, pokud je jmenovité množství obsahu větší než 1 000 g nebo 100 cl, alespoň 4 mm vysoké, pokud je jmenovité množství obsahu rovno nebo menší než 1 000 g nebo 100 cl, ale větší než 200 g nebo 20 cl, a alespoň 3 mm vysoké, pokud není větší než 200 g nebo 20 cl, následované symbolem použité jednotky měření nebo tam, kde je to vhodné, názvem jednotky v souladu se směrnicí 71/354/EHS.

Označení v britských (UK) jednotkách měření musí být provedena písmeny a číslicemi, jejichž rozměry nejsou větší než rozměry odpovídajících označení v jednotkách SI;

3.2 značka nebo nápis umožňující příslušnému orgánu identifikovat balírnu nebo osobu odpovědnou za balení nebo dovozce usazeného ve Společenství;

3.3 malé písmeno „e“ vysoké alespoň 3 mm, umístěné ve stejném zorném poli jako údaj jmenovité hmotnosti nebo jmenovitého objemu obsahu, kterým balírna nebo dovozce zaručuje, že dané hotové balení splňuje požadavky této směrnice.

Toto písmeno musí mít tvar, který je znázorněn na obrázku uvedeném v bodě 3 přílohy II směrnice 71/316/EHS.

Článek 12 uvedené směrnice se použije přiměřeně.

4. ODPOVĚDNOST BALÍRNY NEBO DOVOZCE

Balírna nebo dovozce odpovídá za to, že hotová balení splňují požadavky uvedené v této směrnici.

Množství výrobku obsaženého v hotovém balení (nebo množství při balení) označované jako „skutečný obsah“ se měří nebo kontroluje podle hmotnosti nebo objemu na odpovědnost balírny nebo dovozce. Měření nebo kontrola musí být uskutečněny použitím stanoveného měřidla vhodného k provedení potřebných operací.

Kontrola může být provedena výběrem vzorků.

V případech, kdy se skutečné obsahy neměří, musí být kontrola prováděná balírnou organizována tak, aby bylo množství daného obsahu účinným způsobem zajištěno.

Tato podmínka je splněna, pokud balírna uskutečňuje výrobní kontroly podle postupů uznávaných příslušnými orgány daného členského státu a pokud uchovává k dispozici pro tyto orgány doklady obsahující výsledky takových kontrol za účelem potvrzení, že tyto kontroly byly společně se všemi opravami a úpravami, které se ukázaly jako nutné, provedeny řádným a přesným způsobem.

V případě dovozu ze zemí, které nejsou členskými státy EHS, může dovozce místo měření a kontroly prokázat, že má k dispozici veškeré potřebné záruky, které mu umožňují převzít odpovědnost.

V případě výrobků, jejichž množství je uvedeno v jednotkách objemu, je jednou z několika metod pro splnění požadavků na měření a kontrolu použít při zhotovení výrobku v hotovém balení odměrnou obalovou nádobu typu definovaného ve směrnici, která se na tyto odměrné obalové nádoby vztahuje, naplněnou za podmínek stanovených touto směrnicí a směrnicí týkající se odměrných obalových nádob.

5. KONTROLY, KTERÉ MAJÍ BÝT PROVÁDĚNY PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY V PROSTORÁCH BALÍRNY NEBO DOVOZCE

Kontroly k zajištění toho, aby hotová balení splňovala požadavky této směrnice, musí provádět příslušné orgány členských států výběrem vzorků provedeným v prostorách balírny, nebo není-li to prakticky proveditelné, v prostorách dovozce nebo jeho zástupce usazeného ve Společenství.

Tato statistická výběrová kontrola musí být provedena v souladu s přijatými metodami přejímací kontroly jakosti. Její účinnost musí být srovnatelná s účinností referenční metody, která je vymezena v příloze II.

6. JINÉ KONTROLY PROVÁDĚNÉ PŘÍSLUŠNÝMI ORGÁNY

Touto směrnicí není dotčeno uskutečňování jakýchkoli kontrol, které mohou být prováděny příslušnými orgány členských států v průběhu obchodování, zejména za účelem ověření, zda hotová balení splňují požadavky této směrnice.

Ustanovení čl. 15 odst. 2 směrnice 71/316/EHS se použije přiměřeně.

PŘÍLOHA II

Tato příloha stanoví postupy referenční metody pro statistickou kontrolu dávek hotových balení za účelem splnění požadavků článku 3 a bodu 5 přílohy I této směrnice.

Tato kontrola je založena na mezinárodní technické normě ISO 2859 týkající se metod zkoušení srovnáváním, které berou v úvahu přípustnou úroveň jakosti 2,5 %. Přejímací úroveň odpovídá úrovni II podle této normy ve vztahu k nedestruktivním zkouškám a úrovni S 3 ve vztahu k destruktivním zkouškám.

1. POŽADAVKY NA MĚŘENÍ SKUTEČNÝCH OBSAHŮ VÝROBKŮ V HOTOVÉM BALENÍ

Skutečné obsahy výrobků v hotovém balení se mohou měřit přímo použitím vah nebo přístrojů pro měření objemu, nebo, v případě kapalin, nepřímo prostřednictvím vážení hotově baleného výrobku a měření jeho hustoty.

Nezávisle na použité metodě nesmí být chyba při měření skutečných obsahů výrobků v hotovém balení větší než jedna pětina odpovídající přípustné záporné chyby pro jmenovité množství obsahu výrobku v hotovém balení.

Postup měření skutečných obsahů výrobků v hotovém balení může být v každém členském státě předmětem vnitrostátních předpisů.

2. POŽADAVKY NA KONTROLU DÁVEK HOTOVÝCH BALENÍ

Kontrola hotových balení se uskutečňuje statistickou přejímkou výběrem vzorků a musí být rozdělena do dvou částí:

— kontrola skutečného obsahu každého hotového balení ve vzorku,

— další kontrola zaměřená na průměrnou hodnotu skutečných obsahů výrobků v hotovém balení ve vzorku.

Dávka hotových balení se považuje za přijatelnou, jestliže výsledky obou těchto kontrol vyhoví kritériím pro přijetí.

Pro každou z těchto kontrol existují dva přejímací plány:

— jeden pro nedestruktivní zkoušení, tj. zkoušení, při kterém nedochází k otevření obalu,

— druhý pro destruktivní zkoušení, tj. zkoušení, při kterém je obal otevřen nebo zničen.

Z ekonomických a praktických důvodů musí být destruktivní zkoušení omezeno na zcela nezbytné minimum; je méně účinné než nedestruktivní zkoušení.

Destruktivní zkoušení musí proto být použito pouze tehdy, je-li nedestruktivní zkoušení prakticky neproveditelné. Jako obecné pravidlo platí, že se destruktivní zkoušení nepoužije pro dávky, které obsahují méně než 100 jednotek.

2.1 **Složení dávky hotových balení**

2.1.1 Dávku musí tvořit všechna hotová balení téhož typu a téže výrobní šarže, která mají být kontrolována.

2.1.2 Jsou-li hotová balení kontrolována na konci výrobní linky, musí být počet kusů v každé dávce roven maximální hodinové výkonnosti balicí linky bez jakéhokoli omezení velikosti dávky.

V ostatních případech je velikost dávky omezena na 10 000 kusů.

2.1.3 V případě dávek, které obsahují menší počet hotových balení než 100, se musí nedestruktivní zkouška, pokud je prováděna, týkat 100 % hotových balení.

2.1.4 Před uskutečněním zkoušek podle bodů 2.2 a 2.3 musí být náhodným způsobem odebrán dostatečný počet hotových balení z dávky, aby mohla být provedena kontrola vyžadující větší vzorek.

Vzorek potřebný pro druhou kontrolu musí být náhodným způsobem odebrán z prvního vzorku a musí se označit.

Toto označování musí být ukončeno před zahájením postupů měření.

2.2 **Kontrola minimálního přijatelného obsahu hotového balení**

2.2.1 Minimální přijatelný obsah se vypočítá odečtením přípustné záporné chyby pro daný obsah od jmenovitého množství obsahu hotového balení.

2.2.2 Hotová balení v dávce, jejichž skutečný obsah je menší než minimální přijatelný obsah, jsou považována za vadná.

2.2.3 Pro kontroly statistickou přejímkou výběrem vzorků se musí použít jeden z následujících přejímacích plánů (jedním výběrem nebo dvojím výběrem) podle volby každého členského státu.

2.2.3.1. *Přejímací plán jedním výběrem*

Počet kontrolovaných hotových balení musí být roven počtu kusů ve vzorku, jak je uvedeno v plánu:

— pokud je počet vadných jednotek zjištěných ve vzorku roven nebo menší než kritérium přijetí, je dávka hotových balení pro účely této kontroly považována za přijatelnou,

— pokud je počet vadných jednotek zjištěných ve vzorku roven nebo větší než kritérium odmítnutí, musí být dávka hotových balení odmítnuta.

2.2.3.1.1 Plán nedestruktivního zkoušení

Počet kusů v dávce	Počet kusů ve vzorku	Počet vadných jednotek	
		Kritérium přijetí	Kritérium odmítnutí
100 až 150	20	1	2
151 až 280	32	2	3
281 až 500	50	3	4
501 až 1 200	80	5	6
1 201 až 3 200	125	7	8
3 201 a více	200	10	11

2.2.3.1.2 Plán destruktivního zkoušení

Počet kusů v dávce	Počet kusů ve vzorku	Počet vadných jednotek	
		Kritérium přijetí	Kritérium odmítnutí
Jakýkoli počet (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2 *Přejímací plán dvojím výběrem*

Počet kusů hotových balení při první kontrole musí být roven počtu jednotek v prvním vzorku, jak je uvedeno v plánu:

— pokud je počet vadných jednotek zjištěných v prvním vzorku roven nebo menší než první kritérium přijetí, je dávka hotových balení pro účely této kontroly považována za přijatelnou,

— pokud je počet vadných jednotek zjištěných v prvním vzorku roven nebo větší než první kritérium odmítnutí, musí být dávka odmítnuta,

— pokud je počet vadných jednotek zjištěných v prvním vzorku mezi prvním kritériem přijetí a prvním kritériem odmítnutí, provede se kontrola druhého vzorku, jehož počet jednotek je uveden v plánu.

Vadné jednotky zjištěné v prvním a druhém vzorku se sečtou dohromady a:

— pokud je souhrnný počet vadných jednotek roven nebo menší než druhé kritérium přijetí, je dávka hotových balení pro účely této kontroly považována za přijatelnou,

— pokud je souhrnný počet vadných jednotek roven nebo větší než druhé kritérium odmítnutí, musí být dávka odmítnuta.

2.2.3.2.1 Plán nedestruktivního zkoušení

Počet kusů v dávce	Vzorky			Počet vadných jednotek	
	Pořadí	Počet kusů	Počet celkem	Kritérium přijetí	Kritérium odmítnutí
100 až 150	První	13	13	0	2
	Druhý	13	26	1	2
151 až 280	První	20	20	0	3
	Druhý	20	40	3	4
281 až 500	První	32	32	1	4
	Druhý	32	64	4	5
501 až 1 200	První	50	50	2	5
	Druhý	50	100	6	7
1 201 až 3 200	První	80	80	3	7
	Druhý	80	160	8	9
3 201 a více	První	125	125	5	9
	Druhý	125	250	12	13

2.2.3.2.2 Plán destruktivního zkoušení

Počet kusů v dávce	Vzorky			Počet vadných jednotek	
	Pořadí	Počet kusů	Počet celkem	Kritérium přijetí	Kritérium odmítnutí
Jakýkoli počet (≥ 100)	První	13	13	0	2
	Druhý	13	26	1	2

2.3 **Kontrola průměrného skutečného obsahu jednotlivých hotových balení tvořících dávku**

2.3.1 Dávka hotových balení je pro účel této kontroly považována za přijatelnou, pokud je střední hodnota $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ skutečných obsahů x_i pro *n* hotových balení ve vzorku větší než hodnota

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

V tomto vzorci:

Q_n = jmenovité množství obsahu hotového balení,

n = počet hotových balení ve vzorku pro tuto kontrolu,

s = odhadnutá směrodatná odchylka skutečných obsahů dávky,

$t_{(1-\alpha)}$ = konfidenční hladina 0,995 Studentova rozdělení při stupni volnosti $\delta = n - 1$.

2.3.2 Jestliže x_i je naměřená hodnota skutečného obsahu *i*-té položky ve vzorku, který obsahuje *n* položek, potom:

2.3.2.1 střední hodnota naměřených hodnot pro vzorek se získá pomocí tohoto výpočtu:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2 a odhadnutá hodnota směrodatné odchylky *s* pomocí tohoto výpočtu:

— součet druhých mocnin naměřených hodnot: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— druhá mocnina součtu naměřených hodnot: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

potom $\frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

— korigovaný součet: $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

— odhadnutý rozptyl: $v = \frac{SC}{n-1}$

Odhadnutá hodnota směrodatné odchylky je: $s = \sqrt{v}$

2.3.3 Kritéria pro přijetí nebo odmítnutí dávky hotových balení pro kontrolu střední hodnoty:

2.3.3.1 Kritéria pro nedestruktivní zkoušení

Počet kusů v dávce	Počet kusů ve vzorku	Kritéria	
		Přijetí	Odmítnutí
100 až 500 (včetně)	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}503s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}379s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}379s$

2.3.3.2 Kritéria pro destruktivní zkoušení

Počet kusů v dávce	Počet kusů ve vzorku	Kritéria	
		Přijetí	Odmítnutí
Jakýkoli počet (≥ 100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}640s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}640s$